

ภาษาและวิสัยทัศน์

นักการเมือง

วรรณดี สรรพจิต

ในประวัติศาสตร์ชาติไทยที่เราสามารถก่อสร้างตัวเป็นประเทศ
มีความเป็นปึกแผ่นแน่นหนาได้ ก็เพราะมีคนกล้า คนสามารถ
และเสียสละ ยกตัวอย่างในยุคกรุงธนบุรี สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
ทรงรวบรวมคนในแผ่นดินที่แตกเป็นก๊กเป็นเหล่าหลังเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สอง
ไม่นาน ขึ้นเป็นอาณาจักรสยามอีกครั้ง ซึ่งมีแผ่นดินกว้างใหญ่ รมที่โหนชนะที่นั่น
ปัจจุบันมีอนุสาวรีย์บ่งบอกความกล้าหาญ ความเสียสละมากกว่าพระมหากษัตริย์
องค์ใดในอดีต

ครั้นเมื่อขึ้นยุคกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลกขึ้นครองราชย์เป็นปฐมวงศ์จักรี พระองค์ท่านได้สู้สุดสำหรับผืนอันตราย
เอาชีวิตเข้าแลก รวบรวมชาติไทยเป็นปึกแผ่นแน่นหนา กว้างใหญ่ไพศาลที่สุด
เท่าที่สร้างชาติไทยมา คือสามารถรวมดินแดนได้กว้างกว่าหนึ่งล้านตาราง
กิโลเมตร ทางใต้มีอาณาเขตตลอดแหลมมะลายู ทางอีสานรวมลาวและเขมร
ทางเหนือรวมไปถึงเชียงตุง เชียงรุ้ง เชียงแสน ตลอดถึงแสนหวี ทางตะวันตก
รวมดินแดนทวายและตะนาวศรีทั้งหมด นี่เป็นอาณาจักรรัตนโกสินทร์
ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ.๒๓๒๕ เป็นต้นมา ซึ่งเป็นวันเดือนปีที่
รัชกาลที่ ๑ ขึ้นครองราชย์ เดียวนี้เราเหลือแผ่นดินแค่ห้าแสนตารางกิโลเมตร
คนที่เป็นคนกล้า มีความสามารถ และเสียสละอย่างนี้เรียกว่า “ผู้นำ” ที่แท้จริง

ถึงกับเขียนจดหมายสายพระหัตถ์ระบายความทุกข์ทางกายถึงพระราชโอรสองค์เดียวกับที่กล่าวข้างต้น เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๐ ก่อนสวรรคต ๓ ปีว่า

“ข้อที่นอนไม่หลับนั้น สังเกตดูว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องเยี่ยว ตั้งแต่ก่อนจะนอนก็เยี่ยวถี่ เวลาไปนอนก็เยี่ยวถี่ แต่ที่ละไม่มาก หลับเคลิ้มไปเคลิ้มมา ต้องตื่นลุกขึ้นเยี่ยว ต่อเมื่อใดเยี่ยวออกมาสัก ๒ ครั้งจึงจะหลับ เมื่อคืนนี้นอน ๓ ชั่วโมงจึงหลับ หอตแรก ๔ ชั่วโมง ต่อจากนั้นก็จุกๆ จิบๆ ชั่วโมงเศษสองชั่วโมงตื่นอย่างวันก่อน.....”

ที่ผมนำพระราชหัตถเลขาชิ้นมากล่าว ก็เพื่อให้ท่านเห็นว่า ผู้นำจริงๆ นั้น ท่านทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อบ้านเมือง เพื่อประชาชน ความทุกข์ยากลำบากส่วนตัวถูกซ่อนไว้ แม้ระบายออกมาบ้างก็ระบายได้เพียงกับลูก ซึ่งใกล้ชิดจริงๆ ถึงลงไปที่เป็นความทุกข์แท้ไม่มีใครล่วงรู้ จอห์น เอฟ. เคนเนดี อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา มีโรคประจำตัวคือความเจ็บปวดในกาย ไม่ค่อยมีใครล่วงรู้ว่า ประธานาธิบดีเคนเนดีต้องพกยาแก้ปวดชนิดรุนแรงประจำตัวเพื่อแก้ปวด จึงต้องคอยมีหมอลับๆ ติดตามตัวอยู่เสมอเพื่อช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นี่คือเบื้องหลังความจริงของผู้นำที่ประสบความลำบากส่วนตัวที่ไม่มีใครรู้

ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ จากแบบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นระบอบประชาธิปไตย จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๙ รวม ๘๔ ปีแล้ว ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้บริหารประเทศคนใดเหมือนกับผู้นำในระบอบก่อนๆ เลย ในขณะที่เพื่อนบ้านชาติอื่นๆ อย่างเช่นอินเดีย มีผู้นำอย่างมหาตมะคานธี หรือ เนห์รู คนอย่างคานธี ประชาชนเห็นเพียงรอยเท้า เขาก็ก้มลงจูบด้วยความศรัทธา เพราะคนๆ นี้เสียสละจริงๆ จึงยอมสละความสุขส่วนตัวทุกอย่าง เพื่อชาติประชาชนของเขา ทั้งๆ ที่พ่อแม่รวย แต่คานธีก็ยอมนอนกลางดินกินกลางทราย มีชีวิตที่ดั้นพ่วนต่ำสุดๆ เพื่อชาติประชาชน และตายเพื่อประชาชนจริงๆ ใครไปอินเดียถ้าพูดเรื่องมหาตมะคานธี เขาจะชอบมาก

ในเวียดนาม โฮจิมินห์เป็นคนกล้าหาญ นักสู้ นักเสียสละ เขาชีวิตเข้าต่อสู้กับฝรั่งเศสเพื่อปลดแอก และเอาชนะฝรั่งเศสได้ตลอดการรบ โดยเฉพาะการรบที่เดียนเบียนฟู ฝ่ายเวียดนามชนะฝรั่งเศสอย่างเด็ดขาดจนสามารถปลดแอกได้ อเมริกาทำท่าจะเข้าครอบงำเพื่อให้หมดอิสระอีก แต่โฮจิมินห์นำคนในชาติท่ามกลางความแตกแยกเพราะถูกยุแหย่ แต่เอาชนะอเมริกาได้ เวียดนามแต่ก่อนด้อยความเจริญมากต้องพึ่งไทย แต่เดี๋ยวนี้ได้พัฒนาประเทศชาติเจริญทางเศรษฐกิจยิ่งกว่าประเทศไทยเสียอีก เพราะเขาได้คนเป็นแบบอย่าง

โฮจิมินห์ หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “เหิงย่น โฮ่ คว็อก” เป็นวีรบุรุษของเขา ถึงกับทำ
วีรกรรม ประวัติการต่อสู้ให้ลูกหลานดู แม้เมืองไทยก็เอา วิธีดีนี้มาเผยแพร่

ในสิงคโปร์ซึ่งเป็นประเทศเล็กนิดเดียว เล็กกว่าภูเก็ตเสียอีก แต่มีชื่อเสียงดังไปทั่วโลก ในด้านแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ ครอบงำกิจการใหญ่ๆ
ทั่วเอเชีย เพราะได้ ลี กวน ยู เป็นผู้นำประเทศ ก่อร่างสร้างประเทศเล็กๆ
จนแข็งแกร่งกว้างใหญ่ไพศาล ประชาชนมีคุณภาพ แม้จะมีเพียงไม่กี่ล้านคน
แต่เขามีผู้นำที่เสียสละ จริงใจและจริงจัง มีวิสัยทัศน์ไกล สร้างคน สร้างชาติ
จนได้เป็นผู้นำทางเศรษฐกิจครอบคลุมทั่วเอเชีย ไม่ว่าพม่า ลาว เขมร มาเลเซีย
แม้กระทั่งไทยก็กลายเป็นอาณานิคมทางเศรษฐกิจของสิงคโปร์

สิงคโปร์มีบริษัทน้ำมันกว่า ๒๐๐ บริษัท ควบคุมทั้งการกลั่น การนำเข้า
นำออก ราคาน้ำมันในอาเซียนซึ่งรวมทั้งไทยแขวนอยู่กับราคาน้ำมันในสิงคโปร์
ทั้งสิ้น ลึกลง มันก็เนื่องมาแต่ผู้นำของเราให้เป็นเช่นนั้น เพราะผลประโยชน์
มหาศาลมันแขวนอยู่ด้วย คนไทยตาตั่วๆ จึงต้องทนทุกข์ทรมานเพราะน้ำมันแพง
ด้วยประการฉะนี้ ลี กวน ยู แม้ได้ตำแหน่งเป็นผู้นำ เป็นนายก เงินเดือนสูง
ที่สุดในอาเซียน แต่บ้านส่วนตัวสมัยเป็นนายกนั้นไม่มี กระทั่งอำมา คือแม่
ของแกहनดูไม่ได้ ถึงกับพูดว่า

“อาลี อัย ลือเป็นใหญ่เป็นโตแล้ว เมื่อไหร่จะมีบ้านเป็นของตัวเอง
ซะที”

ผมยกตัวอย่างผู้นำแค่ ๓ ประเทศในอดีต มาเป็นเพียงอุทาหรณ์
แล้วหันกลับมาดูผู้นำของไทยเราดูมั่ง ตั้งแต่เปลี่ยนการปกครอง มีแต่แย่งชิง
อำนาจรัฐ พระยาพหลฯ โคนพระยามโนปกรณนิติธาดา ตั้งแต่เป็นนายกรัฐมนตรี
จอมพล ป. พิบูลสงคราม โคนพระยาพหลฯ โคนนายปรีดี พนมยงค์ พวกที่
จงรักภักดีในพระเจ้าแผ่นดินส่วนหนึ่งทนไม่ไหวก็ทำการรัฐประหารแต่ทำการ
ไม่สำเร็จกลายเป็นขบด ที่เรียกกันว่าขบดบวรเดช เมื่อ พ.ศ.๒๔๗๖ จอมพล ป.
ในขณะยังเป็นพันโท ปรารบราบเรียบไม่มีเหลือ ประหารกันไม่หวาดไม่ไหว
ส่วนหนึ่งเอาไปปล่อยเกาะตะรุเตาก็มี ถึง พ.ศ.๒๕๐๐ จอมพลสฤษดิ์
โชนจอมพล ป. จอมพลสฤษดิ์ถึงแก่อสัญกรรม จอมพลถนอมสืบทอดอำนาจ
นานจนถึง พ.ศ. ๒๕๑๖ ประชาชนโค่นจอมพลถนอม เพราะบริหารประเทศ
ในระบอบเผด็จการ ไม่ยอมมอบรัฐธรรมนูญ ต่อมาเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๙
พลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน ยึดอำนาจจาก พ.ต.ท.ทักษิณ โดยนัยว่าบริหารประเทศ
ใช้ระบบเผด็จการทางรัฐสภา และครั้งสุดท้ายเมื่อ ๒๒ พ.ค.๕๗ พลเอกประยุทธ์
จันทร์โอชายึดอำนาจรัฐบาลรักษาการนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล

โดยสรุปตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองปี ๒๔๗๕ - ๒๕๕๗ เกิดการปฏิวัติรัฐประหารและกบฏรวม ๒๖ ครั้ง เปลี่ยนรัฐธรรมนูญถึง ๒๐ ฉบับ มีนายกรัฐมนตรีถึงปัจจุบัน ๒๙ คน

ความพยายามที่จะให้ชาติเป็นประชาธิปไตยโดยมีทหารทำการยึดอำนาจก็ดี หรือเผด็จการทางรัฐสภาก็ดี แม้จะมีการเลือกตั้งได้เสียงข้างมาก จนกลายเป็นเผด็จการไป แต่เผด็จการดังกล่าวต้องเลี้ยง ส.ส. และ ส.ว. เลี้ยงสมาชิกพรรคเพื่อคุมเสียงเกือบทั้งหมดของสภา นั่นก็คือการบริหารประเทศ โดยใช้อำนาจรัฐเพื่อแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพรรคพวก ประเทศไทย มีผู้นำอย่างนี้มาตลอดในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนคนเดินถนนตาต่ำๆ จึงต้องแบกภาระ ต้องระทมทนทุกข์กันอย่างแสนสาหัส ใครที่ไม่เคยเห็นนรก ก็ขอให้ไปดูที่กรุงเทพฯ ตอนเช้า - ตอนเย็น รถมันติดยาวเป็นกิโลๆ จะให้ไปถึงที่หมายปลายทางในเวลาที่ไม่ได้ คนที่อยู่ในรถ ลูกเล็กเด็กแดงต้องทนปวดขี้ ปวดเยี่ยว แม้ผู้ใหญ่ก็ต้องเอากะบอกฉี่ติดตัวสำรองจ่ายถ่ายเทน้ำ (เยี่ยว) ผู้ที่ไหนดเมื่อยทุกข์หนักขึ้นไปอีก คนป่วยหนักไม่สามารถไปถึงโรงพยาบาล ก็ตายเสียก่อน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงานแต่ละวันไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ บาท นี่คือนรกชัดๆ ถ้าผู้นำมีความเสียสละ มีวิสัยทัศน์ไกล ไม่ขัดแย้งขัดขากัน มีความจริงใจและจริงจัง วางแผนระยะยาวที่จะแก้ปัญหา ความทุกข์ระทม คงไม่สาหัสสากรรจ์ขนาดนี้ แต่เนื่องจากผลัดเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยมาก คนที่มา ร่วมรัฐบาลเป็นรัฐมนตรีตามโควตา คือพรรคใดมี ส.ส.มาก ก็ได้เป็นรัฐมนตรีมาก แต่ก่อนนี้ถ้าใครได้คุมกระทรวงมหาดไทย ถือว่าใหญ่คับฟ้าคับแผ่นดิน เพราะคุมตำรวจทั่วประเทศ ส่วนกรมตำรวจนั้นเล่า แต่ก่อนนี้ถ้าใครเป็นรัฐมนตรี มหาดไทย จะต้องวิ่งตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจด้วย เพื่อว่าใครจะจับไม่ได้ เพราะตำแหน่งเดียวเท่านั้นที่ตำรวจไม่จับคืออธิบดีกรมตำรวจ ที่จริงคำว่า “มหาดไทย” มาจากคำว่า “มห” กับ “หฤทัย” ซึ่งในหลวงรัชกาลที่ ๕ ให้มีความหมายว่า “ความกรุณาอันยิ่งใหญ่” คือเป็นกระทรวงที่ดับทุกข์ร้อนให้ หย่อนเย็น แต่ภายหลังบางกรณี บางรายถูกยึดเยียดความทุกข์ให้ เช่นกรณี จับแพะ หรือให้แพะรับบาป อย่างที่หลวงพ่อยอมเคยกลายเป็นแพะกรณี วัดชื้อที่ดิน แล้วต้องคืน ท่านกล่าวว่า “เป็นแพะตัวเปล่าเริ่ม” ภายหลัง กระทรวงนี้เป็นที่มาแห่งการแย่งอำนาจกัน คือแย่งความเป็นใหญ่เหนือคนทั้งปวง คุมข้าราชการฝ่ายพลเรือนทั่วทุกจังหวัด ก็เพราะแปลความหมายผิด จากความหมายที่รัชกาลที่ ๕ ตั้งไว้เนือง ผล คือความทุกข์ทรมานจึงตกแก่ ประชาชนทั้งประเทศ

สถาบันมุตี้ ซึ่งเป็นสถาบันวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจการเงิน และการคลัง ได้เคยสรุปกล่าวไว้ว่า ประเทศไทยที่ได้ประสบปัญหาวิกฤติต่างๆ ตลอดระยะการปกครองระบอบประชาธิปไตยไม่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเพราะเหตุ ๔ ประการ คือ

๑. มีการคอร์รัปชั่นกันมากทุกวงการ โดยเฉพาะในวงราชการ จนกล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีการคอร์รัปชั่นสูงที่สุดเป็นอันดับสามของโลก

๒. ระบบราชการอึดอัด มีคนทำงานมาก แต่ได้ผลงานนิดเดียว

๓. รัฐบาลบริหารประเทศเป็นรัฐบาลผสม ไม่มีเอกภาพในการทำงาน

๔. นักการเมืองไม่มีวิสัยทัศน์

ทั้ง ๔ ข้อที่สถาบันมุตี้กล่าวมา เรามาวិเคราะห์ดูก็เป็นความจริงตามที่เขาวา โดยเฉพาะโครงการใหญ่ๆ เช่นการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิยึดเยื่อมาร่วม ๔๐ ปี เพราะนักการเมืองขัดแย้งขัดขากัน พอได้สร้างเข้าจริงๆ ก็มีเรื่องกินนอกกินใน มีคอร์รัปชั่นจนเรื่องถึงศาลหลายกรณี ดังนั้นเป็นต้น การรับจำนำข้าวเพื่อช่วยเหลือชาวนาก็มีการคอร์รัปชั่น พอเปลี่ยนมาเป็นวิธีประกันราคาข้าวก็คอร์รัปชั่น การตั้งโครงการชุมชนเพิงพ้อหรือพ้อเพิงช่วยเหลือคนทุกหมู่บ้านก็คอร์รัปชั่น การเปิดโครงการปลูกต้นยางพาราเพิ่มก็คอร์รัปชั่น แม้ที่สุดการอุปถัมภ์เพื่อส่งออกก็คอร์รัปชั่น อะไรๆ ก็คอร์รัปชั่นทั้งนั้น

ดูในระบบราชการก็อึดอัดจริงๆ เดียวนี้แตกสายขยายหน่อเป็นกระทรวงใหม่ๆ มากจนจำไม่ไหว เวลาไปติดต่อราชการที่ก็ผ่านขั้นตอนตามโต๊ะต่างๆ มากมาย เสียเวลาทั้งวัน บางเรื่องเสียเวลาเป็นเดือน เป็นปี บางเรื่องตั้ง ๓๐ ปีอย่างกรณีของยายโฮ นั่นใจ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ในข้อที่ว่า การบริหารประเทศเป็นรัฐบาลผสมนี้ยิ่งแล้วใหญ่ เวลาตั้งรัฐมนตรีไปบริหารประเทศมิได้เลือกเอาเฉพาะบุคคลที่เหมาะสมเท่าใดหรอก เอาแต่เพียงว่าพรรคไหนเป็นของใคร ได้โควตาเป็นรัฐมนตรีเท่าใด ถ้าตัวเองเป็นไม่ได้ ก็ส่งลูกหรือส่งเมียมาแทน เวลาเข้าร่วมประชุม ครม. จึงยึดแน่นในผลประโยชน์ตนและประโยชน์พรรค พวกพ้อง ประโยชน์ประชาชนที่ผ่านไปให้ก็ได้เพียงน้อยนิด นิสัยนี้ติดไปถึงข้าราชการ หัวไม่ตรงหางก็ส่าย ประโยชน์ประชาชนที่ได้ก็เพียงน้อยนิดเช่นกัน ไม่สามารถแก้ปัญหาถาวรได้ ด้วยเหตุนี้จึงเกิดมีประท้วง มีม็อบ มีการต่อสู้ของประชาชนตลอดเวลา ม็อบของพันธมิตร ประชาธิปไตยที่มีมาก่อนนั้น ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องการขจัดรัฐมนตรีระบบโควตาออกไป ม็อบเสื้อแดง เคยได้ประโยชน์เมื่อตอนนายของตนได้เป็นรัฐบาลแล้ว ถูกยึดอำนาจให้ออกไป ก็ต่อสู้เพื่อให้ได้อำนาจคืน จึงเกิดการเผาบ้านเผาเมืองกัน เมื่อแต่ละฝ่ายต้องการแต่ละอย่างในเรื่องเดียวกัน เหตุการณ์ให้สงบมันยาก

ที่จะให้เกิดขึ้นตราบใดที่ไม่อยู่ในทำนองคลองธรรม ในเรื่องวิสัยทัศน์
ของนักการเมือง ที่มูตักกล่าวว่านักการเมืองไม่มีวิสัยทัศน์ ข้อนี้นิเคราะห์ดู
มีทั้งจริงและไม่จริงตามที่เขากล่าว

จริงๆ แล้ว นักการเมืองไทยมีวิสัยทัศน์กว้างไกล แต่เป็นวิสัยทัศน์
ที่มองเห็นเพียงประโยชน์ตน และประโยชน์พรรคพวก บางคนก้าวไกลถึงขนาด
ว่าทำอะไรจึงจะได้เปอร์เซ็นต์จากการซื้อเครื่องบิน ทำอย่างไรจึงจะได้กินหัวคิว
การนำเข้าไม้จากพม่า ทำอย่างไรจึงได้ประโยชน์จากการให้พม่ากู้เงิน
จากเอ็กซิมแบงค์ ทำอย่างไรจึงจะได้กินหัวคิวการนำเข้าปุ๋ยเคมี หรือหัวคิว
การนำเข้าเมล็ดพันธุ์พืช ดังนั้นเป็นต้น วิสัยทัศน์อย่างนี้มีผลให้คนไทย
ต้องแบกภาระ เกษตรกรต้องซื้อปุ๋ยราคาแพง ซื้อเมล็ดพันธุ์พืชแพง ทำงาน
แทบตายแต่มีรายได้ไม่พอยาไส้ เพราะนอกจากชาวต่างชาติจะมุ่งทำลาย
การเกษตรไทยแล้ว พ่อค้าคนกลางยังกดราคาผลผลิต นักการเมืองก็ร่วมด้วย
ช่วยกันกินหัวคิว เกษตรกรไทยจึงมีสภาพเป็นข้า มีหนี้สินรุงรัง สิ้นเนื้อประดาตัว
ไปตามๆ กัน มีนาที่ต้องขายนา มีไรที่ต้องขายไร่ เพราะไม่มีนักการเมืองคนใดที่
จะแก้ปัญหาระยะยาว มีแต่วิสัยทัศน์แคบๆ เพียงเพื่อหาคะแนนตอนเลือกตั้ง
คือ

- เมื่อเกิดน้ำท่วม ให้เอาเงินไปช่วย - เมื่อเกิดภัยแล้ง ให้เอาเงิน
ไปช่วย - เมื่อเกิดภัยหนาว ให้เอาเงินไปช่วย - เมื่อเกิดเพลิงกระโดดทำลาย
ต้นข้าว ให้หยุดปลูกข้าว - เมื่อขาดน้ำ ไม่มีน้ำเลี้ยงต้นข้าวในฤดูนาปรัง
ให้หยุดปลูกข้าว - เมื่อเงินหมดคลัง ให้กู้ ใ้รับบริจาค - เมื่อรัฐไม่มีเงินใช้หนี้
ก็ขายหลักทรัพย์รัฐบาล เช่นหุ้น เป็นต้น - เมื่อหลักทรัพย์หมดแล้ว ประชาชน
ไปเป็นทาสเขาก็แล้วกัน และก็สนใจของคนต่างชาติที่มุ่งทำลายเกษตรกรไทย

การแก้ปัญหาทุกเรื่องเป็นวิสัยทัศน์เฉพาะหน้า ไม่ได้แก้ปัญหาระยะยาว
โครงการระยะยาวตามแนวพระราชดำริหลายๆ เรื่องที่เป็นประโยชน์แก่ชาติ
และประชาชนมิได้ทำให้ครบวงจรและต่อเนื่อง บางโครงการใช้งบมากเกินไป
ไม่มีงบที่จะทำ เช่นโครงการป้องกันน้ำท่วมหมู่บ้านเสรีเมื่อปี ๒๕๒๖
พวกดอกเตอร์ทั้งหลายเสนอขุดคลองต้องใช้งบถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ในหลวง
ทรงคิดวิธีป้องกันน้ำท่วมที่ใช้งบเพียง ๔๐ ล้านบาท และใช้ได้มาจนปัจจุบันนี้
ไม่ว่าฤดูน้ำจะหลากมากขนาดไหน หรือฝนพ่นปิดกมมาเท่าไร หมู่บ้านเสรี
ไม่มีน้ำท่วม นั่นเพราะสายพระเนตรไกลและประหยัดของในหลวง

การเมืองไทยไม่ว่าสมัยไหนแม้จะเป็นระบอบประชาธิปไตย แต่เราได้นักการเมืองต่ำกว่ามาตรฐาน เพราะมุ่งเข้ามาเพื่อแสวงหาอำนาจ การแย่งอำนาจ
การแสวงหาประโยชน์ การเมืองไทยกำลังกลายเป็นมรดกตกทางทายาททอด

จากรุ่นสู่รุ่น ถ้าพ่อเป็นรัฐมนตรีไม่ได้แล้วก็ถ่ายทอดสู่ลูก พี่สู่น้อง
ทั้งนี้ทั้งนั้นคนที่ไปลงคะแนนตอนเลือกตั้งก็ต่ำกว่ามาตรฐาน รู้เห็นเป็นใจให้
กับนักการเมืองที่ทุจริตคิดกระทำโกง เพราะถ้าคนไหนให้เงินก็ไปลงคะแนน
ให้คนนั้น วิธีการนี้มีทุกระดับ ตั้งแต่การเมืองท้องถิ่น ถึงการเมืองระดับชาติ
ด้วยเหตุนี้นักการเมืองมีอาชีพจึงมีเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราว ฝึกกลยุทธ์วิธี
นานาชนิด พุดง่าย ๆ ว่าอาจจะได้เป็นเขียต้องผ่านไทเก็ก งอไปมาแล้ว ด้วยเหตุ
นี้คนที่ไม่มีเงินเป็นหมื่นเป็นล้าน เข้ามาเล่นการเมืองโดยไม่ได้ผ่านกลยุทธ์
จึงสูญเงินเปล่า ดังที่บางคนประสบมาแล้วเสียดชีวิตจนตาย

นักการเมืองมีอาชีพจึงมีภาษาพูดแตกต่างไปจากภาษาพูดของคนทั่วไป
ดังนี้

๑. ถ้านักการเมืองไม่ยินดีช่วยเหลือในเรื่องที่เขาถูกขอร้องให้ช่วย
เขาจะพูดว่า “เรื่องนี้ผมจะนำไปพิจารณาก่อน” นั่นแปลว่าเขาไม่ช่วย”

๒. ถ้าในเรื่องเขาถูกขอร้องให้ช่วย แต่ช่วยไม่ได้ เขาจะพูดว่า
“เรื่องนี้น่าจะดำเนินการได้” นั่นหมายความว่ารับทำไม่ได้

๓. เวล่านักการเมืองหาเสียง เขาจะชูมือแล้วพูดเสียงดังว่า “เราจะ
อยู่ข้างประชาชน” “เราจะอยู่ข้างเกษตรกร”

แต่พอเข้าสภา เขาจะยกมือตามที่พรรคตั้ง เพราะฉะนั้นมือที่ยกในสภา
จึงไม่ใช่มือที่ยกเพื่อประชาชน แต่มันเป็นมือที่ยกเพื่อพรรค ถ้าพรรคนั้นนั้น
เต็มไปด้วย ส.ส. ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน นายทุนก็จะเป็นผู้บงการ ประโยชน์ประชาชน
หาได้ยากเต็มที่

๔. ถ้านักการเมืองพูดว่า “ผมเป็นคนบริสุทธิ์ โปร่งใส ไม่คดโกง”
นั่นอาจหมายความว่า การคดโกงเขาโอนให้พรรคพวกบริวารไปหมดแล้ว
ทั้งทางตรงและทางอ้อม”

๕. ถ้าความผิดเกิดขึ้นในกระทรวงที่ตนรับผิดชอบ รัฐมนตรีเจ้า
กระทรวงจะพูดว่า “เรื่องนี้มันเกิดก่อนผมมาเป็นรัฐมนตรี” นั่นแปลว่า เขากำลัง
ปิดความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นวิธีการของเด็กเถร

๖. ถ้านักการเมืองพูดว่า “ผมโกหกเพื่อชาติ” นั่นหมายความว่า
เขาโกหกเพื่อตัวเองและอาจจะเพื่อคนที่เขาเรียกว่าชาติก็ได้

๗. ถ้านักการเมืองพูดว่า “ผมไม่หวังอำนาจ ไม่หวังตำแหน่ง” นั่นคือ
เขาถูกพิจารณาให้ออกจากความเป็นรัฐมนตรี หรืออยากจะเป็นรัฐมนตรี แต่ไม่
ได้รับการแต่งตั้ง จริง ๆ แล้วการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง อำนาจรัฐ
เป็นการต่อสู้ที่เอาชีวิตเป็นเดิมพัน มีหรือที่ไม่หวังตำแหน่ง เพราะตำแหน่ง

เป็นที่มาแห่งอำนาจ ทุกคนอยากได้ทั้งนั้นแหละ เพราะอำนาจเป็นที่มาแห่งผลประโยชน์

๘. ถ้านักการเมืองที่พอถูกถามแล้วตอบว่า “เรื่องนี้ผมคิดไว้แล้ว” นั้นหมายความว่ายังไม่ได้คิด ที่ตอบคำสัมภาษณ์ไปอย่างนั้น ก็เพื่อให้ผู้ถามได้เห็นวิสัยทัศน์ของตนว่า ไม่ใช่ไดโนเสาร์เต่าล้านปี

๙. ถ้านักการเมืองถูกถามว่า เรื่องนี้ท่านจะสั่งการอย่างไร แล้วตอบว่า “ต้องเป็นไปตามขั้นตอน” นั้นหมายความว่า เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ

๑๐. ถ้านักการเมืองพูดว่า “เรื่องนี้ไม่มีปัญหา” นั้นคือกำลังมีปัญหา และยากที่จะแก้ไขให้สำเร็จได้

๑๑. ถ้านักการเมืองพูดว่า “เราสามัคคีกันดี” นั้นกำลังเกิดความขัดแย้งระหว่างคนในพรรค หรือคนระหว่างพรรคที่ร่วมรัฐบาล

๑๒. ถ้านักการเมืองตอบคำถามนักข่าวสาว ๆ ว่า “ไม่มีอะไรนะหนู ทุกอย่างเรียบร้อย” นั้นหมายความว่า ท่านเบื่อคำสัมภาษณ์ซ้ำ ๆ ซาก ๆ เพราะเวลาตอบก็ต้องตอบซ้ำ ๆ ซาก ๆ และไม่มีข้อยุติ ไม่มีวิสัยทัศน์

๑๓. ถ้าภาวะเศรษฐกิจของบ้านเมืองไม่ดี นักการเมืองจะพูดว่า “เริ่มดีขึ้น” ถ้าเศรษฐกิจทรุดหนัก ท่านจะพูดว่า “เศรษฐกิจยังทรงตัว”

๑๔. “ผมเป็นคนมกน้อย สันโดษ” นั้นหมายความว่ามกมาก อยากมาก เช่นอยากเป็นรัฐมนตรี ตำแหน่งผู้ช่วยว่าการกระทรวงก็ยิ่งดี แต่เขาไม่ตั้งใจ จึงพูดว่ามกน้อย สันโดษ คนที่เล่นการเมืองแล้วมกน้อย สันโดษ บวชเป็นพระจะได้ประโยชน์กว่า เพราะสันโดษในภาษาพระคืออยู่กินตามมีตามได้ ไม่ชวนชวนให้กินสภาพของตนเอง แต่ถ้าเป็นนักการเมืองไม่ยอม ไม่ชวนชวนเพื่อประโยชน์ประชาชนแล้ว ก็ไม่ใช่ นักการเมืองในอุดมการณ์ แต่ถ้าชวนชวนเพื่อประโยชน์ตนและพวกพ้องก็มักจะเกิดการแย่งตำแหน่งในพรรค

๑๕. เวล่านักการเมืองฝ่ายค้านพูด เขาจะค้านทุกอย่างไม่ว่าคนอื่นทำดีหรือเลว จริงๆ แล้วฝ่ายค้านต้องมีการเห็นด้วยบ้าง ถ้าฝ่ายรัฐมนตรีหรือรัฐบาลทำถูกต้อง แต่ในปทานุกรมของนักการเมืองฝ่ายค้านในประเทศไทย มีแต่ค้านลูกเดียว

๑๖. เวล่านักการเมืองไปพูดที่ชุมชนไหน มักโจมตีฝ่ายตรงข้าม ท่านต้องฟังหูไว้หู อย่าฟังทั้งสองหู เพราะจะเสียคนได้ง่าย บางเรื่องเหตุผลเพียงตื้นๆ ก็เอามาโฆษณาชวนเชื่อ เราถูกจูงงายเกินไป ทำให้เกิดปฏิกิริยาขึ้นมา ปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร เราได้ยินข่าวสารตั้งแต่เช้ายันเย็น บางเรื่องเป็นเรื่องจริงนิดเดียว นอกนั้นนิยายทั้งเพ เพราะฉะนั้นในโลกของข้อมูลข่าวสาร

สำนักวิทยบริการและ

วรรณดี สรรพจิต. (256
สารนครศรีธรรม

สำนักวิทยบริการและ

วรรณดี สรรพจิต. (256
สารนครศรีธร

สำนักวิทยบริการและ

วรรณดี สรรพจิต. (256
สารนครศรีธร